
Bonden

Her er min heim og han hugar meg, og me to er gamle kjende
Her sat han far, og her site eg, og sonen min og, kan hende
Kubbestolen min eg sit i så godt
Kongen sit 'kje ber' på gullstol i slott.
På gruva her brenn og her med min venn hugnad eg allstøtt kjende.

Garden min liggje langt i ein skog, inn med den gamle vegen
Der hev eg nok for øks og for plog, tar så 'kje ble forlegen
Eg heve hest og eg heve naut
Eg heve smør og lefsa og graut
Somtid hev eg øl, det bryggar eg sjøl. Kaupe kan lite nutta.

Kjerringjå mi ho heiter 'kje fru, dei kallar ho berre Guri
Ho gjeng i fjøset, ho spinne stry, men dotteri e frøken Turid.
Ungdommen no skal vera galant,
uppat fornemt, og nedatt til fant
Skjinnbrokji no e sjeldant å sjå, treskorna bryte foten.

Forklaringer:

Opplysninger:

Teksten er skrevet av Arne Garborg og er en del av diktverket Haugtussa. Det er en fortelling på vers om den unge jenta Gislaug eller Veslemøy som får tilnavnet Haugtussa fordi ho er synsk.

Første delen i fortellinga - Heime - skildrer livet hjemme på gården der Veslemøy voks opp, og diktet hører til denne delen.

Garborg skrev det meste av Haugtussa på Jæren vinteren 1894 - 95.